

епископе да му обявятъ война, която са свършила твърде нещастно за Ростислава. Сичкото това, а още и много други причини, накараше и папа Николай да повдигне своята гласъ, да обвини свѣтитите братия и да ги повика въ Римъ. Въ 867 г. Кирилъ и Методии били принудени да оставатъ Моравия и да „предстанатъ“ предъ архиепископъ на западната римска империя. Пѣтътъ имъ лѣжалъ презъ Паннония, и тие посѣтили паннонския князь Коцела и проживѣле у него нѣкое време. Коцелъ посрѣщналъ славянските апостоли съ благоговѣние, научилъ са отъ тѣхъ да четатъ и да пишатъ славянски и далъ имъ петдесетъ души ученици, които Кирилъ и Методии били обязани да научатъ да четатъ. Тука сме длъжни да кажеме и туй, че въ това време патриархъ Фотий билъ сваленъ отъ престолътъ, и папа Николай добилъ още по-голъма смѣлость да повика славянските апостоли въ Римъ на отговоръ за тѣхните „противозаконни“ дѣйствиия. Но ние трѣба да повториме тука още веднашъ, че ако между Фотия и римските пѣрвосвѣщенници въ онова време да не би происходила такава отчаянна и яростна борба, то и Фотий би показалъ Кирилу и Методию своите ногкти, ако само отъ друга страна да не би му прѣчилъ Борисъ и неговиятъ страшенъ за Византия народъ. Но скоро послѣ това (31. Ноемврия 867 г.) папа Николай умрѣлъ и на папскиятъ престолъ стѣпилъ папа Адрианъ (4. Декемврия 867 г.). Новиятъ папа са боялъ да не изгуби своята власть въ Моравия и Паннония, която била изгубена по-преди, а въ това сѣщо време нему са искало да подчини подъ римската тѣара и България, слѣдователно той е билъ принуденъ